

Sygn. akt I CZ 113/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku Z. R.
przy uczestnictwie B. K.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2014 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 10 września 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. w sprawie z wniosku Z. R., z udziałem B. K. o podział majątku wspólnego postanowieniem z dnia 14 maja 2012 r. ustalił, że w skład majątku wspólnego uczestników postępowania wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego o wartości 426.166 zł. oraz spółdzielcze własnościowe prawo do garażu o wartości 21.667 zł. Sąd ten dokonał podziału majątku w ten sposób, że składniki te przyznał na własność uczestniczące postępowania, zasądzając na rzecz wnioskodawcy kwotę w wysokości 143.820,70 zł rozkładając ją na 120 rat, przy czym pierwsza rata w wysokości 36.820,70 zł miała być płatna w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia, a każda następna rata w kwocie po 900 zł płatna do 10 dnia każdego miesiąca oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania. Ponadto, postanowieniem wstępnym z dnia 2 lipca 2009 r. Sąd Rejonowy ustalił, że udział wnioskodawcy w majątku wspólnym byłych małżonków wynosi 1/4, a udział uczestniczki w majątku wspólnym byłych małżonków wynosi 3/4.

Sąd Okręgowy w W., postanowieniem z dnia 8 maja 2013 r., zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że kwotę 143 920,70 zł obniżył do kwoty 117 391 zł i kwotę 36.820,70 zł obniżył do kwoty 10 291 zł. oddalając dalej idącą apelację i rozstrzygając o kosztach postępowania.

Od tego postanowienia uczestnik postępowania złożył skargę kasacyjną, w której wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 447.833 zł.

Postanowieniem z dnia 10 września 2013 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną. Zdaniem Sądu Okręgowego, z treści apelacji wynikało, że postanowienie Sądu I instancji zostało zaskarżone jedynie w części tj. w zakresie spłaty 143.920,70 zł. oraz sposobu rozłożenia tej należności na raty, a zatem wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Od tego postanowienia wnioskodawca Z. R. wniósł zażalenie, w którym zarzucił naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 519¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez niewłaściwą wykładnię. Wnioskodawca bowiem kwestionował również wartość kwoty przyznanej tytułem wyrównania udziałów

ze względu na błędne rozliczenie jego nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach o podział majątku wspólnego skarga kasacyjna przysługuje jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150.000 złotych. Sąd Okręgowy odrzucając skargę kasacyjną uznał bezpodstawnie, że wartością przedmiotu zaskarżenia skargi wniesionej od postanowienia zapadłego w drugiej instancji było obniżenie, z apelacji wnioskodawczyni, zasądzonej na rzecz uczestnika spłaty oraz oddalenie apelacji uczestnika w zakresie zasądzonej spłaty. Pomijając oczywistą wadliwość przypisania uczestnikowi zaskarżenia przyznanego mu już świadczenia, trzeba przede wszystkim uwzględnić, że wnioskodawca zarówno w apelacji jak i w skardze kasacyjnej kwestionował sposób rozliczenia nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny.

Jak przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego w sprawie o podział majątku, wartość przedmiotu zaskarżenia z reguły nie może przekraczać wartości udziału należącego do uczestnika tego postępowania (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z dnia 21 stycznia 2003 r. (sygn. akt III CZ 153/2002, niepubl.). Jednak, gdy uczestnik zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu rozliczenia nakładów, wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r. sygn. akt III CZ 98/02 (OSNC 2004 nr 1, poz. 11 str. 91) Niewątpliwie taki zakres zaskarżenia należało przyjąć w odniesieniu do skargi kasacyjnej uczestnika. Zważyć jednak trzeba, że w toku dotychczasowego postępowania przed *sądami meriti* uczestnik nie określił precyzyjnie wysokości roszczenia z tego tytułu. Próbę taką podjął dopiero w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Wobec tego rzeczą Sądu drugiej instancji, który co do samej zasady błędnie określił przedmiot zaskarżenia swego orzeczenia, jest ocena, czy wywody zażalenia dotyczące wysokości dochodzonych roszczeń z tytułu nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny są wystarczające do

ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia w kontekście dopuszczalności skargi kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. art. 398¹⁶ k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

jw